

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 5 listopada 2020 r.

DIH-2.709.65.2020.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 172/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm. zwanego dalej: Kpa), art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 21 września 2020 r., złożonego przez Pana [...] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą [...] Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „KARBUD” (zwanego dalej: Przedsiębiorcą lub Stroną), od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 3 września 2020 r. (sygn. D/KA.NR.8361.63.2020) wymierzającej ww. przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych zero groszy), w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu wystawienia świadectwa jakości paliw stałych, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z dnia 30 września 2020 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie Przedsiębiorcy wraz z aktami sprawy (sygn. D/KA.NR.8361.63.2020).

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniu 9 czerwca 2020 r. działając na podstawie i w ramach upoważnienia numer D/KA.NR.8361.63.2020 przeprowadzili kontrolę Przedsiębiorcy, której zakres przedmiotowy obejmował m. in. kontrolę jakości paliw stałych pod względem spełniania wymagań jakościowych i kontrolę przestrzegania obowiązku wystawienia, przekazywania

i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz.U. z 2019 r., poz. 660, z późn. zm. zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw) oraz kontrolę dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa. Czynności kontrolne przeprowadzono w należącym do Strony składzie opału znajdującym się w stałym miejscu wykonywania działalności gospodarczej figurującym w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej (dalej jako: CEIDG). Kontrolę przeprowadzono w obecności Przedsiębiorcy. Kopia ww. upoważnienia została włączona do akt kontroli. Ustalono, że w kontrolowanej placówce Strona prowadzi działalność polegającą na sprzedaży paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW. W momencie wszczęcia kontroli Przedsiębiorca wprowadzał do obrotu paliwa stałe w postaci następujących sortymentów węgla kamiennego: orzech (importowany), miał (importowany), orzech (PGG), Ekogroszek (PGG), Kostka (PGG).

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 9 czerwca 2020 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii paliwa stałego składowanej w przyźmie o masie 27 ton próbki węgla kamiennego w sortymencie miał tj. próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0273/20/4750 o masie 31,42 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 3091/20/4750 o masie 31,80 kg, czynność udokumentowano w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr D/KA.NR.8361.63.2020. Następnie w tym samym dniu Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium Polcargo International Sp. z o. o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 231/5/2020. Wraz z próbkami paliwa stałego przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 44/03/2020 wystawionego przez kontrolowanego Przedsiębiorcę.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej jako wartość paliw stałych, wprowadzanych do obrotu przyjął wartość partii węgla kamiennego w sortymencie miał, z której pobrano do badań próbki. W toku kontroli ustalono, że Przedsiębiorca dla każdej sprzedaży paliw stałych wystawia świadectwo jakości opatrzone numerem, datą oraz podpisem i pieczętą osoby wystawiającej. Dokument jest drukowany w dwóch egzemplarzach, z których jeden przekazywany jest nabywcy, a drugi jest przechowywany w aktach przedsiębiorstwa. Protokół kontroli zawierający m. in. powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce w dniu 9 czerwca 2020 r. oraz podpisany bez uwag przez Przedsiębiorcę. Strona została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 1706, zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej). Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do wniesienia uwag na piśmie.

Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargo International Sp. z o. o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/231/5/2020 z dnia 16 czerwca 2020 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w § 2

rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej rozporządzeniem, wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 9 czerwca 2020 r. węgiel kamienny w sortymencie miał, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0273/20/4750, nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych w świadectwie jakości paliw stałych nr 44/03/2020 wystawionym przez Stronę, z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 9,29% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 7,37%,
- 2) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 16,1% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 15,0%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0273/20/4750 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliw stałych nr 44/03/2020 wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3091/20/4750 przeprowadzono z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3091/20/4750 wykonane przez Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/231/5A/2020 z dnia 18 czerwca 2020 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia wykazało, że węgiel kamienny w sortymencie miał, nr próbki kontrolnej paliwa stałego badań 3091/20/4750, nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych w świadectwie jakości paliw stałych nr 44/03/20 wystawionym przez Stronę, z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 8,77% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 7,37%,
- 2) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 16,1% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 15,0%.

W związku z powyższym stwierdzono, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości paliw stałych nr 44/03/2020 wystawionym przez Stronę dla przedmiotowego paliwa stałego, tj. węgla kamiennego w sortymencie miał. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 24 czerwca 2020 r. poinformował Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie miał, przekazał egzemplarze sprawozdania z badań nr FM/231/5/2020 z dnia 16 czerwca 2020 r. oraz sprawozdania z badań nr FM/231/5A/2020 z dnia 18 czerwca 2020 r.

Pismem z dnia 4 sierpnia 2020 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. W piśmie organ pierwszej instancji wezwał Przedsiębiorcę do przekazania informacji o wielkości obrotów z działalności lub o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019 poprzedzającym rok kontroli. Pismo zostało doręczone 6 sierpnia 2020 r.

Strona w piśmie z dnia 18 sierpnia 2020 r. wniosła o wstrzymanie wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej. Przedsiębiorca nie zgodził się ze stanowiskiem i argumentacją organu pierwszej instancji, że przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały, że próbka przeznaczona do badań pobranego w dniu 9 czerwca 2020 r. paliwa stałego nie spełnia wymagań zawartych w świadectwie jakości i w treści pisma uzasadniła swoje stanowisko. W piśmie Strona poinformowała o wysokości przychodów ze sprzedaży towarów i usług w roku 2019 oraz o wysokości osiągniętego dochodu. Do pisma załączono:

- a) kopie świadectw jakości o numerach: 8/06/2020 z dnia 20 czerwca 2020 r., 31/06/2020 i 36/06/2020 z dnia 30 czerwca 2020 r.,
- b) wykaz sprzedaży miału w okresie od dnia 18 marca 2020 r. do dnia 9 czerwca 2020 r.,
- c) zakres akredytacji PCA nr AB079 laboratorium badawczego J.S. Hamilton Poland Sp. z o. o.,
- d) szczegóły normy PN-G-04560:1998, PN-ISO 1171:2002, PN-ISO 589:2006 – wydruki ze strony Polskiego Komitetu Normalizacyjnego,
- e) dokument „Akredytacja Laboratoriów Badawczych Wymagania Szczegółowe DAB-07” str. 6/14.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 3 września 2020 r., wydał decyzję (sygn. D/KA.NR.8361.63.2020) nakładającą na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że wystawił świadectwo jakości w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. W uzasadnieniu decyzji Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazał, że analiza zgromadzonego materiału dowodowego potwierdziła istnienie przesłanek do nałożenia kary pieniężnej o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ I instancji wskazał, że ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej wziął pod uwagę wartość paliw stałych wprowadzanych przez Stronę do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli, za którą przyjął wartość partii badanego węgla kamiennego w sortymencie miał. Wartość przedmiotowej partii paliwa stałego nie przekraczała kwoty 200.000 zł. Ponadto ustalając wymiar kary organ pierwszej instancji uwzględnił wartość sprzedaży towarów i usług w roku 2019 poprzedzającym rok kontroli, podaną przez Przedsiębiorcę w piśmie z dnia 18 sierpnia 2020 r. Ponadto organ pierwszej instancji uwzględnił fakt, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Kwota nałożonej kary pieniężnej 10.000 zł mieści się w dolnej wyznaczonej ustawowo granicy i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej odniósł się do wyjaśnień Strony z dnia 18 sierpnia 2020 r., po przeanalizowaniu materiału dowodowego stwierdził, że ma podstaw do wstrzymania toczącego się postępowania administracyjnego. Ponadto organ pierwszej instancji odniósł się do pozostałych zarzutów i stwierdził, że nie mają one wpływu na ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a także na zastosowaną kwalifikację prawną. Decyzja została doręczona w dniu 8 września 2020 r.

Przedsiębiorca pismem z dnia 21 września 2020 r. odwołał się od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 3 września 2020 r. (sygn. D/KA.NR.8361.63.2020) i wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz orzeczenie co do istoty sprawy na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa. Zaskarżonej decyzji Strona zarzuciła naruszenie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w postaci:

- 1) art. 189f § 1 pkt 1 poprzez jego niezastosowanie, pomimo iż w sprawie zachodzą przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w postaci znikomej wagi naruszenia prawa oraz faktu, iż Strona zaprzestała naruszania prawa,
- 2) art. 7 w związku z art. 77 § 1 poprzez niezgromadzenie przez organ kompletnego materiału dowodowego, jak również niedokonanie wszechstronnej oceny zebranego materiału dowodowego
- 3) art. 107 § 3 poprzez niedokonanie wnikliwego oraz logicznego uzasadnienia decyzji z powodu oparcia się na niepełnych, przez to błędnych założeniach.

W treści odwołania Strona uzasadniła podniesione zarzuty.

Pismem z dnia 15 października 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone 20 października 2020 r. Strona nie odpowiedziała na otrzymane zawiadomienie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego

przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6 d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek w świadectwie jakości wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z dnia 9 czerwca 2020 r. (nr akt kontroli D/KA.NR.8361.63.2020) wraz z załącznikami oraz sprawozdania z badań dotyczące próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr FM/231/5/2020 z dnia 16 czerwca 2020 r. i próbki kontrolnej paliwa stałego nr FM/231/5A/2020 z dnia 18 czerwca 2020 r.

Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0273/20/4750 o masie 31,42 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 3091/20/4750 o masie 31,80 kg, pobrano z należącego do Strony składu opału, czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr D/KA.NR.8361.63.2020. Niewątpliwy jest fakt, iż badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargo International Sp. z o. o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/231/5/2019, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 9 czerwca 2020 r. węgiel kamienny w sortymencie miał, nr próbki paliwa stałego 0273/20/4750, nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 44/03/2020 wystawionym przez Stronę, z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 9,29% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 7,37%,
- 2) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 16,1% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 15,0%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego nr 0273/20/4750 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, na podstawie art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3091/20/4750 zostało przeprowadzone z urzędu. Badanie to wykonane przez Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie, po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia

w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 8,77% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 7,37%,
- 2) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 16,1% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 15,0%.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe nie jest zgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości nr 44/03/2020. Tym samym wydane przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, jednoznacznie wynika, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ pierwszej instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli partii paliwa stałego z której pobrano próbki do badań, która zgodnie z ustaleniami kontroli nie przekraczała kwoty 200.000 zł, oraz wielkość obrotu z działalności w roku 2019 poprzedzającym rok kontroli wskazaną przez Stronę w piśmie z dnia 18 sierpnia 2020 r. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000 zł, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na stronę kary w wysokości 10.000 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj. fakt, że nie był on wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10.000 zł czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Odnosząc się do odwołania z dnia 21 września 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowił, łącznie rozpatrzyć zarzuty podniesione przez Stronę.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w pierwszej kolejności wskazuje, iż z treści przepisu art. 35a pkt 9 lit. b, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że organ orzekając na jego podstawie działa w ramach decyzji związanej, bowiem przepis ten stanowi, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym.

Zważywszy, że wyrażona w art. 7 Kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Natomiast, wyrażony w treści art. 77 § 1 Kpa obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to z własnej inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez strony, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy, co podlega ocenie organu. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 77 § 1 kpa, oparł się na ustaleniach kontroli oraz wynikach przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z dnia 9 czerwca 2020 r. (Nr akt kontroli D/KA.NR.8361.63.2020) z załącznikami. Z treści tego dokumentu wynika, że w kontrolowanej placówce, w momencie wszczęcia kontroli Przedsiębiorca oferował do sprzedaży paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW. W związku z powyższym w myśl art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w momencie wprowadzania ww. paliw stałych do obrotu był zobowiązany do wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez te paliwa wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2. Z ustaleń kontroli wynika, że Przedsiębiorca obowiązek ten realizował i do każdej transakcji sprzedaży paliw stałych wystawiał świadectwo jakości opatrzone numerem, datą oraz podpisem i pieczęcią osoby wystawiającej. W toku czynności kontrolnych z partii węgla kamiennego w sortymencie miał zostały pobrane do badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego, co znajduje potwierdzenie w treści protokołu pobrania próbek paliwa stałego nr D/KA.NR.8361.63.2020 z dnia 9 czerwca 2020 r. Przedsiębiorca w toku kontroli przedłożył inspektorom reprezentującym Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej świadectwo jakości nr 44/03/2020 z dnia 18 marca 2020 r. dotyczącego pobranego do badań paliwa stałego. Pobrane do badań próbki węgla kamiennego w sortymencie miał wraz ze zanonimizowanym świadectwem jakości zostały przekazane do niezależnego akredytowanego laboratorium

Polcarga International Sp. z o. o., na podstawie protokołu przyjęcia próbek paliwa stałego do badań nr 231/5/2020.

Badania laboratoryjne próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0273/20/4750 udokumentowane sprawozdaniem nr FM/231/5/2020 wykazały, że wprowadzany do obrotu węgiel kamienny w sortymencie miał nie spełniać wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości nr 44/03/2020 z uwagi na:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 9,29% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 7,37%,
- 2) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 16,1% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 15,0%.

Powyższą niezgodność potwierdziły badania próbki kontrolnej nr 3091/20/4750, które na podstawie art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie i kontrolowania jakości paliw zostały przeprowadzone z urzędu. Bowiem wykazały one:

- 1) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 8,77% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących 7,37%,
- 2) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 16,1% przy wymaganiach jakościowych podanych w świadectwie jakości wynoszących max. 15,0%.

Powyższy fakt znajduje potwierdzenie w treści sprawozdania z badań nr FM/231/5A/2020 dotyczącego próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3091/20/4750. Ocena zgodności oznaczonych w wyniku badań wartości parametrów jakościowych z wartościami wskazanymi przez Stronę w świadectwie jakości nr 44/03/2020 została dokonana z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890).

Przeprowadzając ponownie postępowanie organ odwoławczy stwierdził, że w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej odniósł się do zarzutów Strony dotyczących wadliwego przeprowadzenia badań laboratoryjnych i nieustalenia stanu faktycznego sprawy. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania wyjaśnia, że dokument pod tytułem „Akredytacja Laboratoriów Badawczych Wymagania Szczegółowe DAB-07” oraz dokument „DA-01 Opis systemu akredytacji” określają postępowanie Polskiego Centrum Akredytacji podczas prowadzenia ocen laboratoriów badawczych w celu udzielenia akredytacji na działalność laboratorium jaką są badania łącznie z pobieraniem próbek, pobieranie próbek (nie poddawanych badaniom w laboratorium), badania obiektów / próbek dostarczonych do laboratorium oraz opinie i interpretacje. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że niezależne akredytowane laboratorium Polcarga International Sp. z o. o. z siedzibą w Szczecinie posiada akredytację Polskiego Centrum Akredytacji AB 103, a zatem spełniło wymagania ogólne zawarte w dokumencie „DA-01 Opis systemu akredytacji” oraz wymagania szczegółowe zawarte w dokumencie „Akredytacja Laboratoriów Badawczych Wymagania Szczegółowe DAB-07”. Akredytacja AB 103 w zakresie badania zawartości popiołu obejmuje dokument odniesienia tj. normę PN-80/G-04512, a w zakresie badania wilgoci normę PN-80/G-04511. Powyższe normy są wskazane w treści rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie metod badania

jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1893, z późn. zm.). Powyższe oznacza, że badania laboratoryjne zostały przeprowadzone zgodnie z obowiązującymi przepisami przez niezależne akredytowane laboratorium w ramach posiadanej akredytacji. Zatem oznaczone wartości są reprezentatywne dla badanej partii paliwa stałego. Organ odwoławczy wyjaśnia, że wynik badania próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań służy ocenie, czy dane paliwo stałe spełnia wymagania jakościowe określone dla danego rodzaju paliwa w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz czy spełnia wymagania jakościowe wskazane w świadectwie jakości przez przedsiębiorcę wprowadzającego to paliwo do obrotu. Zgodnie z dyspozycją art. 22 ust. 7a pkt 1 i 2 ww. ustawy jeżeli badane paliwo nie spełnia wymagań jakościowych w nim wskazanych badanie próbki kontrolnej przeprowadzane jest z urzędu. Badanie próbki kontrolnej ma na celu potwierdzenie faktu, czy dane paliwo stałe spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz wskazane przez przedsiębiorcę w świadectwie jakości czy nie spełnia tych wymagań. Natomiast badanie to nie ma na celu powtórzenie wyniku badania próbki przeznaczonej do badań. Przedmiotowe paliwo stałe, tj. węgiel kamienny w sortymencie miał spełniał wymagania określone dla tego rodzaju paliwa w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, fakt ten nie był kwestionowany. Natomiast nie ulega wątpliwości, że badany węgiel kamienny w sortymencie miał nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych w świadectwie jakości nr 44/03/2020.

Mając na uwadze powyższe organ odwoławczy stwierdził, że ustalenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, że w tej sprawie ziściła się przesłanka, o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b znajduje potwierdzenie w ustalonym stanie faktycznym. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że konsekwencją faktu orzekania na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, czyli w ramach decyzji związanej jest obowiązek zastosowania reguły kolizyjnej. Reguła ta została ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, który stanowi, że w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 lipca 2018 r., sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a
- 2) strona zaprzestała naruszania prawa.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie parametry zawartość popiołu i zawartość wilgoci całkowitej były niezgodne ze stanem faktycznym stwierdzonym w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Powyższe wypełnia dyspozycję przepisu art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym. Z powyższych względów w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym, nie można mówić o znikomej wadze naruszenia. Odnośnie argumentacji przedstawionej przez Stronę w odwołaniu Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji podzielił zdanie wyrażone przez Naczelny Sąd Administracyjny w wydanym w innej sprawie z zakresu przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, że to nie mierzona kwotą w złotych wartość wprowadzonego do obrotu paliwa ma miarodajne znaczenie dla oceny wagi naruszenia prawa, o której mowa w art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a., lecz chronione prawem wartości i dobra, w odniesieniu do których rozważana jest skala ich naruszenia (por. wyrok NSA z dnia 18 sierpnia 2020 r. sygn. akt II GSK 497/20). Z treści art. 3a ust 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliwa wynika, że wymagania jakościowe dla paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW, oraz dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań, zostały ustalone z uwzględnieniem stanu wiedzy technicznej w tym zakresie wynikającej z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji. Zatem słusznie i zgodnie ze stanem faktycznym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że na gruncie tej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Strona do pisma z dnia 18 sierpnia 2020 r. załączyła poprawione świadectwa jakości dla węgla kamiennego w sortymencie miał, co można uznać za zaprzestanie naruszania prawa. Okoliczność ta nie została dostrzeżona przez organ pierwszej, co jednak nie ma wpływu na poprawność rozstrzygnięcia ponieważ przesłanki, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa muszą zostać spełnione łącznie. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w treści zaskarżonej decyzji wykazał, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony stwierdził, że organ pierwszej instancji słusznie i zgodnie z prawem ustalił, że w tej

sprawie nie spełniły się przesłanki uzasadniające zastosowanie art. 189f § 1 Kpa, czyli odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Przeprowadzając ponownie postępowanie organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały okoliczności o których mowa w art. 189f § 2 kpa, bowiem następcze wystawienie świadectw jakości paliw stałych zawierających dane o rzeczywistych parametrach paliwa stałego nie spełniło celów przyświecających obowiązkowi wystawiania świadectw, w których przedsiębiorca ma obowiązek podać rzeczywiste parametry wprowadzanego do obrotu paliwa stałego.

Organ odwoławczy po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że zaskarżona decyzja zgodnie z art. 107 § 3 Kpa zawiera uzasadnienie faktyczne w którym wskazano ustalone fakty, które Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał za udowodnione wskazano dowody, na których się oparł, zaś w uzasadnieniu prawnym wyjaśniono podstawy prawne decyzji i przytoczono stosowne przepisy.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że odwołanie Strony nie zasługuje na uwzględnienie.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów informuje, że organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, w tej sprawie Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm.), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. Pan [...] Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „KARBUD”, [...]
2. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
3. a.a.